

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 232/2014
07.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Љ., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Љ., адвоката В.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр. 5/13 од 13.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6167/13 од 19.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Љ., адвоката В.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр. 5/13 од 13.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6167/13 од 19.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К бр. 5/13 од 13.09.2013. године окривљени Д.Љ. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године не учини ново кривично дело. У случају опозива условне осуде, одлучено је да ће се окривљеном у изречену казну затвора урачунати и време проведено у притвору.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6167/13 од 19.12.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Љ., адв. В.Г., а пресуда Основног суда у Бору К бр. 5/13 од 13.09.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Д.Љ. је у смислу одредбе члана 483. став 1. и 3. ЗКП-а поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 4, са предлогом да Врховни касациони суд у смислу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, преиначи и првостепену и другостепену пресуду и окривљеног ослободи кривице.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Љ., па је нашао:

Према одредби члана 484. ЗКП-а која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП-а, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1) примене „неуставног закона“ (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људских права и слобода (тачка 3).

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана 485. ЗКП-а прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (485. став 1. тачка 1. ЗКП-а), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Д.Љ. у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП-а, која прописује дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, али конкретну повреду закона у правноснажној одлуци или поступку који јој је претходио из члана 485. став 4. ЗКП-а није јасно определио нити означио.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Љ. везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а, што значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој повреди закона се ради.

С тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога налазећи да захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај, поступио у смислу члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП-а, и одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**